

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۲۵ می ۲۰۲۰

وجوه مشترک مبارزان

در صفحه "امراه صالح"، سخنرانی را که تازه شریک ساخته است تماشا می‌کردم. در زیر پست او کسی لینکی را گذاشته که تصور کردم در نقد یا تأیید سخنان صالح باشد. کلیک کردم و ویدیوی کسی به نام پکتیاوال آمد که اسکرین‌شاتش را می‌بینید. چیزهایی ضد طالب گفته است و قهر است که چرا پشتون‌ها علیه این گروه نمی‌ایستند. از دقیقه ۳۰ به بعد چند لحظه در مذمت واردن شدن به حریم شخصی (حریم خصوصی) افراد صحبت می‌کند و توضیح می‌دهد که خودش هرگز به حریم شخصی رقیبانش کار ندارد. در توضیح می‌گوید: "نامی طالب می‌دشمن ده. چی د دنیا په هر کنج کی وواپی چی طالب یم، په شزه‌یی ... ور ومندم، په هغه سات. لیکن د هغه شخصی حریم ته ولا

که ور ننوزم." {طالب دشمن من است و در هر گوشه دنیا اگر بگوید طالبم زنش را فلان می‌کنم، همان لحظه ولی به حریم شخصی‌اش وارد نمی‌شوم.} ادامه‌اش را ندیدم.

ویدیوی آن جوان را هزاران نفر دیده‌اند و بیش از شش هزار کمنت در زیر آن نوشته شده است. آدم مطرح و پرمخاطب است. اما درک او از مبارزه عجیب به نظر می‌رسد و لحن و عباراتی که به کار می‌برد عجیب‌تر از آن. ظاهراً مبارزه مثل عشق، غم و دوستی نوعی واکنش است و مبارزان زبان و لحن و فرهنگ مشخص دارند. طالب و داعش و سرباز و لیبرال هنگام عشق‌ورزی زبان مشابه به‌کار می‌برند، لحن‌شان زیاد فرق نمی‌کند و حس مشابه دارند. مبارزان طالب و ضدطالب و داعش و دمکرات نیز ظاهراً از اصول مشابه پیروی می‌کنند. شاید در اساسنامه و قواعد و کتاب‌های‌شان اهداف و اصول متفاوت ذکر شده باشد، اما مبارزان افغان در هر صفتی که باشند صفات مشترک دارند:

زبان درشت و خشن

ادعای حقانیت کامل و تحقیر طرف مقابل

بدزبانی

تهدید و زورگوئی

آشتی ناپذیری

این صفات را اختیار کن، دهان خود یا دهان تفنگت را بگشای، باقی هر چه شد مبارزه است.

نوت: پیش مبارزانی که خود می‌دانند و دیگران هم باور دارند که در این دسته‌بندی قرار نمی‌گیرند دیوار و احترام‌شان برای ما لازم است.